

عنوان مقاله:

بررسی ویژگیهای اقلیمی و بومی در آثار رحیم معینی کرمانشاهی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

هانیه جباریلرخسروشاهی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد بناب

خلاصه مقاله:

رحیم معینی کرمانشاهی شاعر و ترانهسرای معاصر، که در سال 1031 هجری شمسی در کرمانشاه متولد شد، سرودن شعر را از جوانی آغاز کرد و هم اکنون صاحب آثار منظومی در قالبهای متعدد و زمینههای فکری متنوع است. دو مجموعه ای شمع ها بسوزید و خورشید شب شامل غزلیات او و نیز چند قطعه شعر در قالب های مثنوی، رباعی، قصیده و حتی نیمایی است مجموعه شعر دیگر او به نام فطرت با وزن و سبک مثنوی معنوی سروده شده و در مجموعه ای تحت عنوان شاهکار نیز حوادث تاریخ ایران از سقوط ساسانیان تا دوره معاصر به نظم کشیده شده است. رنگ محلی یا صبغه اقلیمی اصطلاحی است که تأثیرات محیط زندگی و اقلیم شاعران را در شعرشان، بازگو می کند. تجربه هر شاعری از از رهگذر زندگی در اقلیم طبیعی و فرهنگی، تصاویری در شعر میآفریند که از آن به رنگ محلی تعبیر می شود. انعکاس تجربه شخصی شاعران، ره آورداندیشه و ابتکار نیما بود. بازگشت به طبیعت در شعر معاصر، بازگشت به خویشتن است، که یادآور تعامل و همزیستی انسان با طبیعت است. رهیافت این پژوهش به روش مطالعه کتابخانه ای است، که به شیوه تحلیلی - توصیفی در پی پاسخ به این پرسشاست، که رحیم معینی کرمانشاهی به چه میزان توانسته اقلیم کرمانشاه را در شعر خود منعکس کند. نتایج به دست آمده گویای این مهم است، که رنگ محلی کرمانشاه در غزلهای بازتاب یافته است. رنگ اقلیمی غزل های او بیشتر تحت تأثیر سنت ادبیات کلاسیک است. آشنایی او با سنت ادب فارسی و تسلط بر شعر کلاسیک از رنگ محلی اشعارش کاسته است

کلمات کلیدی:

رنگ محلی، شعر معاصر، رحیم معینی کرمانشاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582399>

